اصفهان امروز

روزنامه فرهنگی، اجتماعی با روش خبری - تحلیلی - اطلاع رسانی
بنیانگذار: عبدالمحمد اکبری | تاسیس: ۱۳۸۳
صاحب امتیاز: شرکت رسانه رویداد پارسی
مدیر مسئول و سردبیر: امیر اکبری
چهارشنبه ۲۷ خرداد ۱۴۰۵ / سال بیست و دوم / دوره جدید / شماره ۵۴۲۷ | 17June2026

نشانی: اصفهان، میدان آزادی، خیابان دانشگاه نرسیده به حکیم نظامی، کوچه شهید مصطفی روحانی (شماره ۱۹)، پلاک ۶، ساختمان رویداد پارسی
تلفن: ۳۶۲۹۳۷۵۰-۰۳۱ (ده خط) فاکس: ۳۶۲۹۳۳۹۲ - ۰۳۱
لیتوگرافی و چاپ: شاخه سبز توزیع: رویداد پارسی

امتیاز در رتبه‌بندی روزنامه‌های سراسر کشور
ضریب کیفی: ۸۴/۷ رتبه آگهی: ۱

آیین نامه اخلاق حرفه ای در لینک «درباره ما» «سایت اصفهان امروز منتشر شده است.
www.esfahanemrooz.ir

عضو تعاونی مطبوعات، انجمن مدیران رسانه

@esfahanemrooz esfahanemrooz esfahanemrooz @esfahanemrouz

برگزیدگان جشنواره داستان کوتاه در مسیر قله معرفی شدند

دبیرخانه جشنواره داستان کوتاه «در مسیر قله» با اعلام پایان فرآیند داوری آثار، اسامی برگزیدگان این رویداد ادبی را معرفی کرد؛ جشنواره‌ای که با محوریت روایت جنگ رمضان، مقاومت ملت ایران و جبهه مقاومت اسلامی و با مشارکت بیش از ۱۵۰ نویسنده از سراسر کشور برگزار شد.

جشنواره داستان کوتاه «در مسیر قله» با هدف کشف و پرورش استعدادهای نو در عرصه نویسندگی، تولید محتوای ادبی کوتاه با موضوع مقاومت و تبیین حوادث جنگ تحمیلی اخیر و همچنین ایجاد انگیزه و نشاط بیشتر در میان نویسندگان و فعالان حوزه قلم برگزار شد. بنابر اعلام دبیرخانه این رویداد، در مجموع ۲۰۸ اثر از نویسندگان سراسر کشور به دبیرخانه ارسال شد که پس از بررسی و ارزیابی فنی و محتوایی توسط هیئت داوران، آثار برگزیده انتخاب شدند. بر این اساس، سهیلا سپهری با داستان «آه و آتش» رتبه نخست، دنیا اسکندرزاده با داستان «بی‌نفس» رتبه دوم و مریم صفدری با داستان «شجره طیبه بهشتی» رتبه سوم جشنواره را کسب کردند.

دبیرخانه جشنواره «در مسیر قله» با قدردانی از استقبال نویسندگان سراسر کشور اعلام کرد: بخش قابل توجهی از آثار ارسالی از ایده‌ها و مفاهیم خلاقانه و ارزشمندی برخوردار بودند، اما به دلیل برخی کاستی‌های فنی و ساختاری از راهیابی به مرحله نهایی بازماندند.

با این حال، بسیاری از این آثار پس از بازنویسی و ویرایش، ظرفیت تبدیل شدن به آثاری قابل توجه و تأثیرگذار را دارند. در ادامه این اطلاعیه آمده است: برنامه‌ریزی لازم برای انتشار آثار برگزیده جشنواره در قالب‌های مکتوب و چندرسانه‌ای در دستور کار قرار گرفته و تلاش خواهد شد این آثار در آینده نزدیک در اختیار مخاطبان قرار گیرد.

جشنواره داستان کوتاه «در مسیر قله» به همت انتشارات مشاهیر فردا و با مشارکت جمعی از نویسندگان و فعالان فرهنگی برگزار شد. داوری آثار این رویداد را فاطمه شمس، دکتری مدیریت رسانه و مدیرعامل انتشارات مشاهیر فردا، محمدحسن مردانی، داستان‌نویس و نویسنده مجموعه‌های داستانی «تب برف»، «از شما چه پنهان» و «مثل کف دست» و همچنین مهدی ساغری‌زاده، دکتری مدیریت رسانه و مدرس نویسندگی برعهده داشتند.

دبیرخانه جشنواره اعلام کرد لوح تقدیر و هدایای برگزیدگان این دوره، در روزهای آینده به نشانی آنان ارسال خواهد شد.

ادبیات آیینی حافظ هویت فرهنگی ایرانیان است

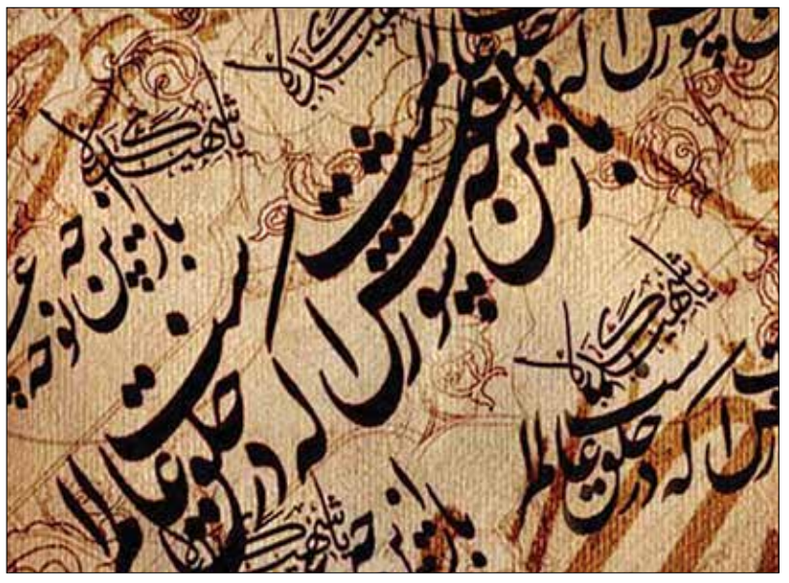

صاحب‌نظران ادبیات فارسی با اشاره به پیشینه دیرینه شعر و ادبیات آیینی، این‌گونه ادبی را یکی از مهم‌ترین ابزارهای انتقال مفاهیم دینی، فرهنگی و عاشورایی دانسته و بر نقش آن در ماندگاری باورها و آیین‌های مذهبی در جامعه ایرانی تأکید می‌کنند.

ادبیات آیینی بخشی از ادبیات فارسی است که به بیان مفاهیم دینی، مذهبی و معنوی می‌پردازد و نقش مهمی در انتقال ارزش‌ها و باورهای فرهنگی جامعه دارد. این‌گونه ادبی در قالب‌های مختلف شعر و نثر، موضوعاتی مانند توحید، نبوت، امامت، مدح و مرثیه اهل‌بیت(ع)، دعا و مناجات را بازتاب می‌دهد. ادبیات آیینی علاوه بر ارزش هنری، ابزاری مؤثر برای ترویج آموزه‌های دینی و حفظ هویت فرهنگی و مذهبی به شمار می‌آید و از دیرباز تاکنون جایگاه ویژه‌ای در فرهنگ و ادب فارسی داشته است. محمود مرتضوی نائینی (ناظر اصفهانی)، شاعر، پژوهشگر و پیش‌کسوت ادبیات فارسی به ایسنا اظهار می‌کند: شعر آیینی به‌عنوان یکی از کهن‌ترین انواع ادبی، از نظر ظرفیت و تنوع محتوایی، بیش از بسیاری از گونه‌های ادبی در عرصه ادبیات فارسی حضور داشته است.

این نوع شعر به دلیل پیوند عمیق با باورها، اندیشه‌ها، احساسات ملی، فراملی و دینی، همواره موردتوجه شاعران و مخاطبان قرار گرفته و توانسته در دوره‌های مختلف تاریخی نقش مؤثری در انتقال مفاهیم فرهنگی و معنوی ایفا کند. او می‌افزاید: بررسی آثار شاعران ایرانی از روزگاران کهن تا عصر حاضر، سیر تحول و تغییرات معنایی شعر آیینی را به‌خوبی نشان می‌دهد. این نوع ادبی در طول تاریخ متناسب با نیازهای فرهنگی و اجتماعی هر دوره، دچار تحول شده و دامنه موضوعات آن نیز گسترش‌یافته است.

این پژوهشگر ادبیات فارسی با اشاره به پژوهش‌های انجام‌شده در حوزه شعر آیینی بیان می‌کند: امروزه شعر آیینی نسبت به گذشته دارای دایره معنایی گسترده‌تری است و تنها به موضوعات محدود مذهبی خلاصه نمی‌شود. برای شناخت دقیق این حوزه، باید پیشینه تاریخی آن موردمطالعه قرار گیرد و جایگاه آن در زبان و ادبیات فارسی به‌درستی تبیین شود. ناظر اصفهانی ادامه می‌دهد: گردآوری و بررسی آثار موجود نشان می‌دهد که شعر آیینی یکی از فراگیرترین حوزه‌های شعر فارسی است و در اشکال مختلفی بروز یافته است. این نوع شعر در روزگار معاصر، به‌ویژه پس از انقلاب اسلامی، وارد مرحله تازه‌ای از تحول شده و شاعران با نگاه‌های نو و بهره‌گیری از ظرفیت‌های زبانی و هنری، افق‌های جدیدی را پیش روی آن گشوده‌اند.

او تصریح می‌کند: شعر آیینی در روزگار کنونی دارای شاخه‌های متعددی است که از جمله آن‌ها می‌توان به اشعار توحیدی، ماورایی، رهایی، ولایی و شعر پایداری اشاره کرد. هر یک از این‌گونه‌ها بازتاب‌دهنده بخشی از اندیشه‌ها، باورها و آرمان‌های جامعه هستند و در شکل‌گیری فرهنگ عمومی نقش مهمی ایفا می‌کنند.

این شاعر پیشکسوت با بیان اینکه شعر آیینی صرفاً یک قالب ادبی نیست، خاطرنشان می‌کند: این نوع شعر در طول قرن‌ها به‌عنوان رسانه‌ای فرهنگی عمل کرده و بسیاری از مفاهیم اخلاقی، انسانی و اعتقادی از طریق آن در حافظه تاریخی جامعه ماندگار شده است. به همین دلیل، شعر آیینی را می‌توان حلقه اتصال میان ادبیات، فرهنگ و زندگی اجتماعی مردم دانست. او با اشاره به جایگاه شاعران برجسته در گسترش این جریان ادبی می‌گوید: در میان شاعران فارسی‌زبان، برخی چهره‌ها نقش تعیین‌کننده‌ای در تثبیت و اعتلای شعر آیینی داشته‌اند که محتشم کاشانی بی‌تردید از برجسته‌ترین آن‌ها است.

آثار این شاعر نامدار، به‌ویژه ترکیب‌بند عاشورایی او، نه‌تنها از شاهکارهای ادبیات فارسی به شمار می‌رود، بلکه طی چند قرن گذشته بر زبان شاعران، مداحان و دوستداران ادب فارسی جاری بوده و تأثیر عمیقی بر شکل‌گیری ادبیات سوگ و مرثیه در ایران گذاشته است. ناظر اصفهانی می‌افزاید: بسیاری از شاعران پس از محتشم کاشانی از شیوه روایت، تصویرپردازی و زبان او تأثیر پذیرفته‌اند. ماندگاری آثار محتشم نشان می‌دهد که شعر آیینی زمانی می‌تواند در حافظه جمعی جامعه باقی بماند که از استحکام هنری، صداقت عاطفی و عمق محتوایی برخوردار باشد. او درباره جایگاه شعر محرم در ادبیات فارسی نیز اظهار می‌کند: شعر محرم و عاشورا بخش مهمی از ادبیات آیینی ایران را تشکیل می‌دهد. این اشعار تنها روایتگر یک واقعه تاریخی نیستند، بلکه مفاهیمی همچون آزادگی، حق‌طلبی، عدالت‌خواهی، ایثار، مقاومت در برابر ظلم و پاسداشت کرامت انسانی را به نسل‌های مختلف منتقل می‌کنند. همین ویژگی‌ها موجب شده است که شعر عاشورایی همواره زنده و پویا باقی بماند. این پژوهشگر ادبی تأکید می‌کند: یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های شعر آیینی معاصر، توجه به ابعاد اجتماعی و انسانی مفاهیم دینی است. شاعران امروز تلاش می‌کنند ضمن حفظ اصالت‌های تاریخی و فرهنگی، پیام‌های نهفته در رویدادهای بزرگ دینی را با زبان و نیازهای مخاطب امروز پیوند بزنند و از این طریق به گسترش دامنه تأثیرگذاری شعر آیینی کمک کنند. ناظر اصفهانی خاطرنشان می‌کند: آینده شعر آیینی در گرو پژوهش، مطالعه و شناخت عمیق میراث ادبی ایران است. هرچه شاعران جوان بیشتر به منابع معتبر، متون کلاسیک و پژوهش‌های تخصصی توجه کنند، امکان خلق آثار ماندگار و اثرگذار در این حوزه بیشتر خواهد شد. ادبیات آیینی همچنان یکی از مهم‌ترین ظرفیت‌های شعر فارسی برای انتقال ارزش‌های فرهنگی و انسانی به شمار می‌رود و می‌تواند نقش مؤثری در ارتقای فرهنگ جامعه ایفا کند.

ادبیات آیینی؛ پلی میان میراث فرهنگی و هویت معنوی ایرانیان

کبری صدیقی، استاد و پژوهشگر ادبیات فارسی دانشگاه اصفهان نیز اظهار می‌کند: ادبیات آیینی یکی از جریان‌های پایدار و تأثیرگذار در شعر فارسی است که از نخستین سده‌های شکل‌گیری زبان فارسی تاکنون استمرار یافته است. این حوزه ادبی را نمی‌توان صرفاً به مدح یا مرثیه محدود کرد، بلکه مجموعه‌ای از مضامین معرفتی، اخلاقی، عرفانی و فرهنگی را در بر می‌گیرد که در قالب شعر و نثر تجلی یافته‌اند.

او می‌افزاید: یکی از ویژگی‌های مهم ادبیات آیینی، قابلیت آن در برقراری ارتباط میان سنت و جامعه معاصر است. بسیاری از مفاهیم ارزشمند انسانی همچون عدالت، نوع‌دوستی، مسئولیت اجتماعی، حقیقت‌جویی و کرامت انسانی از طریق آثار آیینی به نسل‌های مختلف منتقل شده و همین مسئله موجب ماندگاری این‌گونه ادبی در طول قرن‌ها شده است. این استاد دانشگاه بیان می‌کند: بررسی آثار شاعران بزرگی همچون سنایی، عطار، مولوی، سعدی و دیگر چهره‌های برجسته ادب فارسی نشان می‌دهد که مفاهیم آیینی در تاروپود ادبیات فارسی حضور داشته است.

حتی در آثاری که به طور مستقیم در زمره شعر آیینی قرار نمی‌گیرند، نیز می‌توان ردپای آموزه‌های اخلاقی و معنوی را مشاهده کرد که ریشه در فرهنگ دینی و اعتقادی جامعه ایرانی دارند. صدیقی با اشاره به تحولات ادبیات آیینی در دوران معاصر تصریح می‌کند: در دهه‌های اخیر، شاعران تلاش کرده‌اند از نگاه‌های کلیشه‌ای فاصله بگیرند و با بهره‌گیری از زبان امروز، به بازخوانی مفاهیم آیینی بپردازند.

این رویکرد سبب شده است که ادبیات آیینی علاوه بر حفظ اصالت‌های خود، با دغدغه‌ها و نیازهای فکری نسل جدید نیز ارتباط برقرار کند. او خاطرنشان می‌کند: از منظر پژوهشی، ادبیات آیینی ظرفیت‌های گسترده‌ای برای مطالعه دارد. تحلیل ساختارهای زبانی، بررسی تصویرسازی‌ها، مطالعه نمادها و نشانه‌های فرهنگی و همچنین واکاوی تأثیرات اجتماعی این آثار، از جمله حوزه‌هایی است که می‌تواند موردتوجه پژوهشگران ادبیات قرار گیرد. به همین دلیل، ادبیات آیینی همچنان یکی از مهم‌ترین عرصه‌های تحقیق در مطالعات ادبی به شمار می‌آید. این پژوهشگر ادبیات فارسی تأکید می‌کند: پویایی ادبیات آیینی در گرو پیوند میان دانش، خلاقیت و شناخت صحیح از میراث ادبی ایران است. هرچه نگاه پژوهشی و علمی به این حوزه تقویت شود، زمینه برای تولید آثار عمیق‌تر و ماندگارتر فراهم خواهد شد و ادبیات آیینی می‌تواند همچنان نقش خود را در غنای فرهنگی جامعه ایفا کند. شعر و ادب آیینی تنها بازتاب باورهای دینی نیست، بلکه بخشی از حافظه تاریخی و فرهنگی جامعه ایرانی را شکل داده و در تداوم هویت ملی و معنوی ایرانیان نقش مؤثری ایفا کرده است.

به باور صاحب‌نظران، ادبیات آیینی امروز بیش از هر زمان دیگری نیازمند پژوهش، بازخوانی و نگاه‌های نو است تا بتواند ضمن حفظ اصالت‌های خود، پاسخگوی نیازهای فرهنگی و فکری جامعه معاصر نیز باشد. بی‌تردید تداوم این جریان ادبی، زمینه‌ساز حفظ میراث ارزشمند ادب فارسی و انتقال مفاهیم متعالی انسانی به نسل‌های آینده خواهد بود؛ میراثی که در گذر زمان نه‌تنها از اهمیت آن کاسته نشده، بلکه بر غنا و تأثیرگذاری آن افزوده شده است.

حمایت از هنرمندان پیشکسوت نیازمند نگاهی

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی اصفهان با تأکید بر اینکه حمایت از هنرمندان پیشکسوت نباید به مسائل مالی و معیشتی محدود شود، گفت: این چهره‌های فرهنگی بیش از هر چیز به دیده شدن، تکریم، انتقال تجربه و فراهم بودن شرایطی آرام برای ادامه فعالیت هنری نیاز دارند.

مهدی سیدین‌نیا در گفت‌وگو با ایرنا افزود: هرچند اقداماتی مانند خدمات صندوق اعتباری هنر، بیمه و حمایت‌های رفاهی از هنرمندان ارزشمند است اما برای پاسداشت جایگاه پیشکسوتان کافی نیست و باید حمایت‌های مادی و معنوی به شکلی جامع‌تر دنبال شود.

وی با بیان اینکه هنرمندان پیشکسوت سرمایه‌های فرهنگی کشوراند و جامعه اکنون بیش از هر زمان دیگری به حضور و اندیشه آنان نیاز دارد، اظهار داشت: مهم‌ترین نیاز هنرمندان تنها تأمین معیشت نیست، بلکه احترام، ارتباط مستمر با جامعه، توجه به آثار و بهره‌گیری از دانش و تجربه‌ای است که طی سال‌ها فعالیت هنری اندوخته‌اند.

مدیرکل ارشاد اصفهان با اشاره به جایگاه استادان پیشکسوت و درگذشت چند چهره شناخته شده و آیین‌های بدرقه باشکوهی که در هنرستان هنرهای زیبای اصفهان برای آنان برگزار شد، گفت: استاد رضا صنیع‌زاده، هوشنگ جزی‌زاد و اکنون استاد مرتضی نعمت‌الهی، از پرورش‌یافتگان هنرستان هنرهای زیبا بودند که از میان ما رفتند اما آثار ارزشمند و ماندگاری از خود به یادگار گذاشته‌اند.

وی افزود: مرتضی نعمت‌الهی از پیشکسوتان هنر مجسمه‌سازی اصفهان و از جمله استادانی بود که هنر را از منظر فلسفه و اندیشه نیز دنبال می‌کرد و همین نگاه عمیق، آثار او را به نمونه‌هایی ماندگار در مجسمه‌سازی معاصر ایران تبدیل کرده است.

سیدین‌نیا خاطرنشان کرد: در تندیس‌ها و مجسمه‌هایی که از نعمت‌الهی در نقاط مختلف کشور بر جای مانده، تنها مهارت فنی دیده نمی‌شود، بلکه لایه‌های فکری و مفهومی آثار نیز مخاطب را به تأمل وامی‌دارد و سبب می‌شود بیننده لحظاتی در برابر آن‌ها مکث کند.

وی همچنین با اشاره به سابقه تحصیل این هنرمندان در هنرستان هنرهای زیبای اصفهان بیان کرد: این مجموعه در کشف و پرورش استعدادهای هنری نقش مهمی ایفا کرده و هنرمندانی چون مرتضی نعمت‌الهی با طی این مسیر آموزشی توانسته‌اند به چهره‌های اثرگذار هنر ایران تبدیل شوند.

مدیرکل کل فرهنگ و ارشاد استان تأکید کرد: سرمایه‌گذاری در آموزش هنر و فراهم کردن شرایط مناسب برای فعالیت استادان و هنرمندان پیشکسوت، زمینه تربیت نسل‌های آینده را فراهم می‌کند و تداوم این حمایت‌ها می‌تواند به حفظ و گسترش میراث فرهنگی و هنری کشور بینجامد.

هنرستان هنرهای زیبای اصفهان در سال ۱۳۱۴ خورشیدی و هم‌زمان با سیاست‌های نوسازی آموزشی و فرهنگی کشور در دوره پهلوی اول با هدف شناسایی استعدادهای نوجوانان، آموزش رسمی هنر و تربیت هنرمندان حرفه‌ای تأسیس شد.

ساختمان این هنرستان به دلیل ارزش‌های تاریخی و معماری آموزشی، با شماره ۲۳۱۳ در سال ۱۳۷۸ در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسید و در طول نزدیک به یک قرن فعالیت، محل تدریس و پرورش بسیاری از استادان برجسته و جریان‌ساز هنرهای سنتی و تجسمی ایران بوده است؛ از جمله استاد محمود زنگنه، استاد رضا صنیع‌زاده، استاد عباس بهروزی، استاد حسین بهادری، استاد جلال ساطع، استاد عباس شیاسی، استاد محمدعلی حدت و استاد علی‌اکبر صنعتی. این استادان نقش مهمی در تداوم سنت استاد ـ شاگردی، انتقال مهارت‌های بومی و تربیت نسل‌های متوالی هنرمندان داشته‌اند و بسیاری از هنرمندان شناخته‌شده امروز از شاگردان مستقیم یا غیرمستقیم آنان بوده‌اند.

شهر اصفهان علاوه بر بناهای تاریخی، به دلیل برخورداری از صنایع دستی متنوع و ثبت جهانی آن به عنوان شهر جهانی صنایع دستی، یکی از مهم‌ترین مراکز تولید و عرضه صنایع دستی ایران به شمار می‌رود.

www.esfahanemrooz.ir

زخم آمریکایی روی پیکر دومین قبرستان بزرگ جهان تشیع

تخت فولاد اصفهان، دومین قبرستان بزرگ جهان تشیع که از هجوم افغان‌ها تا تاکنون تخریب‌های متعددی را در حافظه تاریخی خود ثبت کرده است، این بار در پی حملات اخیر دشمن آمریکایی ـ صهیونیستی آسیب دید؛ به‌طوری که به گفته مدیر این مجموعه، بیش از ۳۰ موضع از این میراث تاریخی دچار خسارت شده و مرمت آن‌ها به حدود ۷ میلیارد تومان اعتبار نیاز دارد.

به گزارش فارس، در قلب کویر فرهنگ و تمدن ایران، جایی در حاشیه شهر اصفهان، وسعتی به‌اندازه ۷۵ هکتار نهفته است که برخلاف نامش، نه یک قبرستان سرد و خاموش که روایتگر پرشور عرفان، هنر، دانش و حماسه است؛ اینجا «تخت فولاد» است؛ دومین قبرستان بزرگ جهان تشیع که غبار زمان نتوانسته است شکوه و اصالتش را بپوشاند. اگر تصور می‌کنید تخت فولاد تنها محل دفن درگذشتگان است، سخت در اشتباهید. این پهنه تاریخی که با نام‌های کهنی همچون «لسان الارض» و «بابا رکن‌الدین» هم شناخته می‌شود، در واقع مجموعه‌ای بی‌نظیر از تکیه‌ها و بناهای آرامگاهی است. از معماری خیره‌کننده دوران ایلخانی و صفویه تا ظرافت‌های دوران قاجار، هر گوشه از این مکان، سندی زنده از نبوغ معماران ایرانی است. عجیب‌تر آنکه در اینجا، عالمانی از نبار علم و فلسفه در بیش از ۶۰ اثر تاریخی و تکیه‌هایی همچون «میرفندرسکی» که به «عروس تکایای تخت فولاد» شهرت دارد، آرمیده‌اند. تکیه‌هایی که هر کدام در واقع یک مدرسه و دانشگاه بدون کلاس محسوب می‌شوند و راوی زندگی فیلسوفان، هنرمندان، زنان شاخص و دانشمندانی هستند که در طول قرن‌ها اصفهان را به مهد تمدن تبدیل کردند.

وقتی تاریخ به ثبت ملی می‌رسد

پس از توقف تدفین عمومی در سال ۱۳۶۳ و انتقال آن به باغ رضوان، تخت فولاد دیگر نه یک قبرستان، بلکه یک منطقه «موزه ـ آرامستان» شد. ۲۶ خرداد ۱۳۷۵، روزی است که این گنجینه به ثبت ملی رسید و روز نکوداشت تخت فولاد نام گرفت.نقطه عطف تاریخ تخت فولاد به سال ۱۳۸۰ و سفر رهبر شهید به اصفهان بازمی‌گردد که با تأکید بر احیای این گنجینه، مسیر تبدیل آن به یکی از کانون‌های اصلی گردشگری مذهبی و فرهنگی جهان تشیع را هموار کرد. ابراهیم عمرانی، مدیر مجموعه تاریخی، مذهبی تخت فولاد اصفهان اظهار داشت: وجود بیش از ۵۰ تکیه و بنای آرامگاهی به‌جامانده از دوره‌های مختلف ایلخانی، صفویه، قاجار و معاصر در کنار مساجد، کاروان‌سرا، آب‌انبارها و چله‌خانه‌های بی‌نظیر و منحصربه‌فرد به جذابیت‌های گردشگری این پهنه تاریخی افزوده است و این سرزمین را به گنجینه‌ای شگفت‌انگیز از هنر و معماری تبدیل کرده است. او با بیان اینکه از سال ۱۳۶۳ شمسی، تدفین عمومی در قبرستان تخت فولاد اصفهان متوقف شده است، افزود: دهم خرداد سال ۱۳۸۲ شمسی، حدود ۱۵ تکیه از این مجموعه شامل: لسان الارض، میرزا رفیعا، خوانساری، خاتون‌آبادی، فاضل سراب، بیدآبادی، فیض، واله، مادر شاهزاده، آبادهای، آغاباشی، شهشهانی، صاحب روضات، کلباسی، تویسرکانی، کازرونی، ریزی، خادم‌الشریعه، سیدالعراقین و بروجردی، در فهرست آثار ملی به ثبت رسید. عمرانی تأکید کرد: گنجینه سنگ‌نبشته‌ها (حجاری روی سنگ)، عکس‌خانه و باغ طوبی از دیگر ظرفیت‌های فرهنگی و پژوهشی مجموعه تخت فولاد محسوب می‌شود. تخت فولاد تاریخچه تخریب‌های زیادی را پشت سر گذاشته است، از حمله افغان‌ها در دوران صفویه گرفته تا تخریب‌ها در دوره قاجار یا حتی رونق شهرسازی که بر اثر آن بسیاری از قبور و بناهای تاریخی در این فضا تخریب شده است. در حملات اخیر دشمن امریکایی، صهیونیستی در جنگ تحمیلی سوم هم بیش از ۳۰ موضع در تخت فولاد اصفهان آسیب دید که شامل شکستگی شیشه‌ها، ایجاد ترک در دیواره تکایا و آسیب‌دیدگی درهای تاریخی است.مدیر مجموعه تاریخی، فرهنگی و مذهبی تخت فولاد اصفهان گفت: خسارات وارده در هفت تکیه ثبت ملی تخت فولاد از جمله تکیه خوانساری، بیدآبادی، مادر شاهزاده، بابا رکن‌الدین، کازرونی، خاتون‌آبادی و همچنین بخشی از مجموعه گنجینه اسناد در باغ طوبی قابل‌مشاهده است که برای مرمت و بازسازی آسیب‌ها حدود ۷ میلیارد تومان اعتبار نیاز است. عمرانی بیان کرد: باتوجه‌به شکاف‌های ایجادشده، احتمال دارد در مراحل تخصصی‌تر مرمت، تخریب لایه‌های زیرین هم آشکار شود که این موضوع روند احیا و مرمت را زمان‌بر خواهد کرد.جوامع جهانی باید این جنایات را به‌طورجدی محکوم کنند، چراکه برخی از این آثار همچون تکیه بابا رکن‌الدین که مربوط به دوره ایلخانی و الحاقات دوره صفویه است، نمونه دیگری در ایران ندارند، تمام آثار و ابنیه تخت فولاد ارزشمند است و باید از آن‌ها صیانت شود.

چرا تخت‌فولاد هنوز «کشف‌نشده» است؟

با وجود آرمیدن بزرگان دین و دانش همچون فیض کاشانی، میرفندرسکی، جهانگیرخان قشقایی و استاد جلال‌الدین همایی و بسیاری دیگر از علما و هنرمندان هنوز بسیاری از نسل جوان با این شهر خاموش غریبه‌اند.کارشناسان معتقدند صرف وجود بناهای تاریخی کافی نیست؛ بلکه باید از فناوری‌های نوین مانند هوش مصنوعی و واقعیت مجازی (VR) برای روایتگری داستان زندگی این بزرگان استفاده کرد. تخت فولاد نیازمند زبانی جدید برای انتقال مفاهیم عمیق خود به نسل‌های امروزی است.تخت فولاد تنها مجموعه‌ای از سنگ‌نوشته‌ها و عمارت‌ها نیست؛ این مکان «شناسنامه اصفهان» است. حفظ این هویت در برابر غفلت‌های مدرنیته، وظیفه‌ای است که نه فقط بر عهده شهرداری و میراث‌فرهنگی، بلکه بر دوش تک‌تک ماست. اگر این سنگ‌ها زبان باز کنند، قصه‌هایی از عشق، عرفان و دانش برای ما خواهند گفت که در هیچ کتاب تاریخ دیگری یافت نمی‌شود.

تخت فولاد اصفهان با وسعتی بیش از ۷۵ هکتار، بیش از ۲۰ تکیه و ۴۰ عرصه دفن را در خود جای‌داده است. بیش از ۶۰ اثر تاریخی که بعضی از آنها به طور جداگانه در فهرست میراث ملی ثبت شده است. بیش از ۱۰۰ هزار سنگ مزار و حدود دو هزار نفر از مشاهیر و نام‌آوران در این سرزمین مقدس آرمیده‌اند.

صادرات صنایع دستی نیازمند سیاست‌گذاری واقعی است

یک فعال حوزه صادرات دستبافته‌ها و صنایع دستی با اشاره به تجربه فعالیت در حوزه صادرات دستبافته‌ها و صنایع دستی گفت: بازار جهانی برای صنایع دستی ایران وجود دارد و این مسئله بارها در نمایشگاه‌ها و تعاملات تجاری ثابت شده است. بسیاری از مشتریان خارجی به اصالت و کیفیت صنایع دستی ایران علاقه‌مند هستند و این محصولات را به‌عنوان کالاهای فرهنگی ارزشمند می‌شناسند.

علی بردبار تاکید کرد: مسیر صادرات برای فعالان این حوزه هنوز هموار نیست. بردبار توضیح می‌دهد: پیچیدگی‌های گمرکی، مشکلات مربوط به نقل‌وانتقال مالی و نوسانات ارزی باعث شده بسیاری از صادرکنندگان با ریسک‌های جدی مواجه شوند. در چنین شرایطی طبیعی است که برخی از فعالان اقتصادی تمایل کمتری برای حضور در بازارهای خارجی داشته باشند.

این فعال حوزه صادرات دستبافته‌ها و صنایع دستی ادامه می‌دهد: در بسیاری از کشورها دولت‌ها صنایع فرهنگی را به‌عنوان بخشی از هویت ملی خود حمایت می‌کنند و برای توسعه صادرات آن برنامه‌های مشخصی دارند. اما در ایران هنوز چنین سیاست‌های منسجم و بلندمدتی در حوزه صنایع دستی شکل نگرفته است. بردبار تصریح می‌کند: اگر سیاست‌های اقتصادی به‌گونه‌ای طراحی شود که صادرات صنایع دستی تسهیل شود، این حوزه می‌تواند سهم قابل توجهی در اقتصاد غیرنفتی کشور داشته باشد. او تأکید می‌کند که حمایت از صادرکنندگان، ایجاد زیرساخت‌های بازاریابی بین‌المللی و حضور مستمر در بازارهای هدف از جمله اقداماتی است که می‌تواند در این زمینه مؤثر باشد.